

INDEX.

Summa tractandorum	pag. 1
Auctôres consulendi	2

PARS I.

CHRISTOLOGIA.

Errores contrarii et doctrina catholica	3
---	---

CAPUT I.

DE CONVENIENTIA INCARNATIONIS.

Ad statum quaestionis	5
THESIS 1. Incarnatio	
1. non erat necessaria vel absolute vel in hypotesi creationis et lapsus et reparationis nostrae	7
2. necessaria tamen erat aliqua Dei actio in hypotesi reparationis nostrae, imo ipsa incarnatio in hypotesi condignae satis- factionis	7
3. conveniens erat genus humanum redimi idque per incarna- tionem	8
SCHOLION 1. Utrum, si homo non peccasset, Deus incarnatus fuisset	11
2. Conveniens fuit tempus incarnationis	11

CAPUT II.

DE UNIONE VERBI INCARNATI.

ART. 1. De persona assumente	12
THESIS 2. Iesus Christus verus Deus est	13

	pag.
ART. II. De natura assumpta	25
THESIS 3. Iesus Christus	
1. verus homo est	25
2. ideoque assumpsit et verum corpus humanum et animam rationalem	27
3. assumpsit vero naturam humanam ex genere nostro	29
4. eamque obnoxiam affectibus et defectibus humanam naturam in ordine praesenti sponte consequentibus	31
SCHOLION. Quo sensu Christus sit filius Abraham vel semen David	34
ART. III. De unione Verbi incarnati	36
Sectio I. De personae unitate	38
THESIS 4. In Christo secundum personam facta est unio	38
COROLL. 1. Persona falso definitur substantia sui conscia	43
2. De discrimine inter naturam singularem et hypostasin	44
SCHOLION 1. Ad quid se extendat Verbi hypostasis	47
2. Quando inceperit unio hypostatica, quamdiu perse- veraverit	48
3. Cur ex parte divinae naturae se teneat persona in Christo	49
4. Unio hypostatica imprimis respicit divinam personam, non naturam	50
5. Quomodo Filius incarnatus sit quin Pater et Spiritus incarnarentur, et cur praecise Filius homo factus sit	50
6. Unio hypostatica Verbum non mutavit, et quomodo hoc fieri potuerit	52
Sectio II. De naturarum distinctione	54
THESIS 5. In Christo unio non est facta secundum naturam, sed	
1. duae sunt naturae	56
2. et duae voluntates ac operationes, quae tamen sibi non ad- versantur, sed aliquo sensu deiviriles sunt	58

CAPUT III.

DE CONSEQUENTIBUS UNIONEM.

ART. I. De nominibus Christi	63
THESIS 6. Communicatio idiomatum	
1. in Christo aliqua admittenda est	64
2. eaque talis, ut quae de hypostasi affirmantur enuntiata secun- dum alteram naturam de eadem affirmantur secundum alteram enuntiata, non vero talis, ut quae de altera affirmantur natura, affirmantur etiam de altera	65
COROLL. Aliqua de modo loquendi hac in materia	66
SCHOLION 1. De circuminceptione naturarum in Christo	66
2. Christus ut homo non est omnipraesens	67

	pag.
THESIS 7. Christus, etiam ut hic homo, dici nequit Filius Dei adoptivus, sed naturalis	68
COROLL. Spiritus Sancti ad incarnationem relatio peculiaris	71
SCHOLION 1. Potestne Christus dici creatus vel creatura?	71
2. An dici queat Dei servus	72
3. De Christi praedestinatione	72
ART. II. De dotibus Christi	73
THESIS 8. Christus homo	
1. summe sanctus erat	75
2. idque tum gratia increata tum gratia creata coniuncta cum virtutibus ac donis Spiritus Sancti	75
SCHOLION. De gratia capitis: quaenam sit; ad quid et ad quos se extendat; eius ad gratiam personalem relatio; quod soli Christo proprie conveniat	79
THESIS 9. Christus homo erat	
1. ab omni peccato immunis	84
2. imo prorsus impeccabilis	85
SCHOLION. Is. 7, 15 bene cum thesi conciliatur, item Matth. 4, 1 sq. Christus liber erat, licet peccare non potuit. Mors Christi salva eius impeccantia libera erat	86
THESIS 10. Christus homo habuit	
1. scientiam, qua omnis ignorantia excluditur	91
2. omnes scientiae modos sc. acquisitam, infusam, beatam	93
COROLL. De perfectione visionis Dei in Christo	99
SCHOLION. Christi beatæ visioni non obstant nec corporis passibilitas nec animæ dolores	100
THESIS 11. Naturæ humanæ Christi potentia erat	
1. dominii in eiusdem passiones	104
2. causæ instrumentalis operum supernaturalium	105
SCHOLION. Potestas illa ad supernaturalia estne moralis an physica?	106
ART. III. De cultu Christi	107
THESIS 12. Christus adorandus est	
1. totus una adoratione, eaque latreutica	110
2. idque ita ut humanitas eius sit adorationis obiectum tum materiale tum manifestationis	111
3. speciatim ss. Cor Iesu hac adoratione colere liceat	113
SCHOLION 1. De cultu sanctorum	117
2. De cultu reliquiarum	120
3. De cultu imaginum	122
ART. IV. De matre Christi	126
THESIS 13. Maria est vere et proprie Dei genitrix	127
COROLL. Quam celsa Mariæ sit per maternitatem suam dignitas illustratur	132
SCHOLION. Maria Deipara specialiter et praedestinata et praenuntiata est	134

	pag.
THESIS 14. Maria virgo est ante partum, in partu, post partum . . .	136
SCHOLION 1. Quomodo virgineus conceptus sit intelligendus . . .	149
2. De Mariae ad incarnationem assensu	150
3. Verum inter Mariam et Iosephum fuit matrimonium	150
4. De S. Iosepho aliqua	152
THESIS 15. Maria ab omni peccato tum actuali tum etiam originali erat immunis	153
COROLL. Utrum fomes in Maria fuerit peccati	166
SCHOLION. Quo sensu B. Virgo debitum habuerit peccati originalis	167
THESIS 16. Maria habuit gratiam	
1. inde ab initio maiorem quam ulla pura creatura	167
2. non tamen consummatam	169
SCHOLION. Quaenam B. Virgo suscepit sacramenta?	171
THESIS 17. Maria	
1. secundum corpus in coelum assumpta est	173
2. ibique beatitudine fruitur omnium creaturarum beatitudine maiore	177
SCHOLION. Deipara vere mortua est, et quo mortis genere id factum sit	177
THESIS 18. Maria mediatrix nostra est	178
COROLL. 1. Quid Maria ad salutem nostram valeat efficiendam	180
2. Quod vere mater nostra sit	180
3. B. Virgo victrix haeresium	181
THESIS 19. Maria cultu hyperduliae est colenda	182
SCHOLION 1. Quomodo cultus erga B. Virginem exerceatur	183
2. Si Virginem colis, electus probaris	184

PARS II.

SOTERIOLOGIA.

Errores contrarii et doctrina catholica	187
---	-----

CAPUT I.

DE PRAECIPIIS VITAE CHRISTI GESTIS.

ART. I. De ingressu Christi in hunc mundum	188
Aliqua circa Christi	
1. nativitatem	188
2. circumcisionem	190
3. praesentationem in templo	191
4. baptismum	192
ART. II. De progressu Christi in hoc mundo	192
De Christi	
1. tentatione	192
2. conversatione	193

	pag.
THESIS 20. Christus omnium hominum est magister	194
SCHOLION. Christus praedicavit solis Iudaeis, nihil literis mandavit	198
THESIS 21. Christus miracula operatus est	199
SCHOLION. De Christi transfiguratione	201
ART. III. De exitu Christi ex hoc mundo	202
THESIS 22. Christi passio et summa erat et convenientissima	202
SCHOLION 1. De convenientia mortis Christi in cruce	208
2. Christus vere mortuus est et voluntarie, et quam con-	
veniens fuerit ipsum mori	209
3. Conveniens fuit, Christum sepeliri; eius corpus in	
sepulcro non est corruptum	210
ART. IV. De exaltatione Christi post hunc mundum	211
THESIS 23. Christus secundum animam ad inferos descendit	211
SCHOLION. De descensu Christi secundum effectum	214
THESIS 24. Christus virtute propria resurrexit a mortuis	214
COROLL. Inter Christi resurrectionem et nostram relatio intima	217
SCHOLION 1. Christi corpus in resurrectione fuit gloriosum, et con-	
venienter cicatrices in eo servabantur	217
2. De Christi post resurrectionem apparitionibus	218
THESIS 25. Christus virtute propria in coelum ascendit	219
COROLL. Quo sensu Christi ascensio nostrae salutis causa sit	221
THESIS 26. Christus homo ad dexteram Patris sedet	222
SCHOLION. Sessio ad dexteram apparitionem corporalem Christi	
non excludit	223

CAPUT II.

DE VIRTUTE EORUM QUAE A CHRISTO GESTA SUNT.

THESIS 27. Christus Deus-homo solus inter Deum et homines me-	
diator est et naturalis et moralis	224
SCHOLION. Quo sensu alii dici possint inter Deum hominesque	
mediatores	226
THESIS 28. Christus passione et morte sua vice nostra Deo satis-	
faciens nos redemit	227
SCHOLION. De passionis et resurrectionis Christi mutua relatione	
in redemptionis opere	239
THESIS 29. Satisfactio a Christo praestita fuit condigna, super-	
abundans, infinita, plena secundum rigorem iustitiae	241
SCHOLION. Angelos quoque, imo omnia, aliquo sensu Christus	
instauravit	245

	pag.
THESIS 30. Christus et generatim meruit et speciatim sibi meruit gloriam corporis nominisque exaltationem, nobis vero omnes gratias	246
SCHOLION. De nostra cum Christi meritis cooperatione.	248
THESIS 31. Christus sacerdos se ipsum in cruce hostiam obtulit .	249
SCHOLION. Christus in coelo non quidem sacrificat, sed ut sacerdos interpellat	263

